

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Türkiye’de DeneySEL Edebiyat Antolojisi

HAZIRLAYAN MURAT YALÇIN

ARİF DİND • NÂZİM HİKMET • ERCÜMENT
BEHZAT LAV • ÂSAF HALET ÇELEBİ •
MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN • BEHÇET
NECATİGİL • İLHAN BERK • NÜVİT
ÖZDOĞRU • CAN YÜCEL • BİLGE
KARASU • LEYLÂ ERBİL • SEVİM BURAK
• YUKSEL PAZARKAYA • METİN ALTIOK
• NECATİ TOSUNER • ENİS BATUR •
TARİK GÜNERSEL • Ö. İSKENDER
ÖZTÜRANLI • ATAHAH TÖZEL • FARUK
ULAY • SEYHAN EROZÇELİK • YURDAKUL
KAVAS • G. HAKAN ARSLAN • SİMRUY
TÖZÜN • CENK KOYUNCU • CEM AKAS •
ERSİN TEZCAN • LEVENT ŞENTÖRK

TÜRKİYE'DE DENEYSEL EDEBİYAT ANTOLOJİSİ

HAZIRLAYAN

Murat Yalçın

KİTAP TASARIMI

Yetkin Başarır

DÜZELTİ

Fahri Güllüoğlu

KİTAP-LIK DERGİSİNİN (60. SAYI) ARMAĞANIDIR

© YAPI KREDİ KÜLTÜR

SANAT YAYINCILIK TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

İstiklal Caddesi No. 285 Beyoğlu 34433 İstanbul

Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23

<http://www.yapikrediyayinlari.com>

<http://www.shop.supronline.com/yky>

<http://www.teleweb.com.tr>

e-posta: ykkultur@ykykultur.com.tr

BASKI VE CİLT

Promat

İÇİNDEKİLER

SUNU 5

ARİF DİNO 7

NÂZİM HİKMET 8

ERCÜMENT BEHZAT LAV 11

ÂSAF HALET ÇELEBİ 12

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN 13

BEHÇET NECATİGİL 14

İLHAN BERK 15

NÜVİT ÖZDOĞRU 16

CAN YÜCEL 17

BİLGE KARASU 18

LEYLÂ ERBİL 38

SEVİM BURAK 40

YÜKSEL PAZARKAYA 46

METİN ALTIOK 47

NECATİ TOSUNER 48

ENİS BATUR 50

TARIK GÜNERSEL 54

Ö. İSKENDER ÖZTURANLI 57

ATAHAN TÜZEL 61

FARUK ULAY 63

SEYHAN ERÖZÇELİK 64

YURDAKUL KAVAS – C. HAKAN ARSLAN 65

SİMRUY TÜZÜN 66

ENİS AKIN 68

CENK KOYUNCU 69

CEM AKAŞ 70

ERSİN TEZCAN 76

LEVENT ŞENTÜRK 77

SUNU

Bu antolojiyi hazırlamaya girişirken oylumlu bir tartışma yaptık kendi aramızda.

Ne anlıyorduk “deneysel edebiyat”tan?

Türkiye’de “deneysel edebiyat” var mıydı?

Örneğin elinizdeki antolojiye aldığımız ürünlerden söz ederek görüşüne baş vurduğumuz Ferit Edgü, bunların “avant-garde” olduğunu, “Türkiye’de zaten deneysel edebiyat diye bir şey olduğunu sanmadığını” belirtti.

Oysa Enis Batur, “Türkiye’de hiçbir zaman avant-garde edebiyat yapılmadığını, bazı şair ve yazarlarımızın deneysel denebilecek çalışmaları olduğunu” düşünüyordu...

Peki, hangi ürünlerden oluşacaktı, bu antoloji?

“Deneysel” denebilecek ürünler vermiş isimler kimlerdi?

Bu durumda böyle bir antoloji hazırlayabilir miydik?

Türk edebiyatında “deneysel çalışmalar”ın fazlasıyla göz ardı edildiğini düşündüğümüzden, hiçbir bahaneye sığınmadan kendi anlayışımız doğrultusunda bir antoloji hazırlamanın gerekli olduğuna inandık. Kim ne derse desin, tartışmalar bizi nereye sürüklerse sürüklesin, yararlı bir adım atma niyetimizi bozmadan bu işe giriştik.

Çeşitli taramalar yaptık, listeler oluşturduk, bu işe merak duyan arkadaşların görüşlerini, önerilerini, yardımlarını aldık.

Ekledik, çıkardık, üst üste, yan yana koyduk,

elinizdeki kitapçığı ortaya çıkardık.
Daha önce hiç denenmemiştii de...

Daha fazlası?
Kuřkusuz yapılabilir...
Daha iyisi?
Olabilir...

Son olarak,
Türkiye’de deneysel edebiyat bunlardan ibaret, demiyoruz.

Gözlerden ırak düşmüş, pek gönöl indirilmemiş bir alanda gezinmeye çalıştık – bizim de uzağıımızda kalmış ürünler vardır mutlaka, bir yerlerde... Gün ışığına çıkmışların arasından derledik, topladık bu ürünleri.

Biz “deneysel”e önem verdiğimizi göstermek istedik. Yoksa, “Ne kadar önemli” olduğı her zaman tartışılır elbet.

M.Y.

Düş ve Uykusuzluk

D
Ü
Ş
Kansız
kasırgası
şehvetli
dudağımın
çekiyor
esmer
ucunu
beyaz
meme
nin
siyah
gece
sine
düşün
Z
L
U
K
Yüre
UYKUSUZLUK
titriyor
uykusuzluktan
kapalı
pencerenize
karşı;
önayarı
nın
saydam
engeli
çarpıp
kırlı
dış...
düşü
mün

(Çok Yaşasın Ölümler, 1985)

NÂZİM HİKMET (1901-1963)

I

Kızıkanan Oğlu Vehpi ve Çocuk Muhittine Dair

Bir gaz lambası...

Çivilenmiş duvara..

Çivi, kuyruğunu kıvıra kıvıra

bir defter kâadının

kalbini delip geçmiştir.

Kâat bembeyaz,

kâat sapsarı..

Çivi kâadın kanını içmiştir.

Lamba yağmurlu bir sabah güneşi gibi yanıyor

ve defter kâadı sallanıyor

asılmış bir adamın

beyaz gömleđi gibi..

Beyaz gömleğin göğsünde yazılar

var :

Yedi günbiçk
su, su dik
ve temizlik
nöhete:

İsmail - Cuma
Kuri - Cumartesi
Kızıkanan Vehpi - Pazar

Dar

yalakta aptes alan ihtiyar

Kızıkanan Oğlu Vehpidir.

Hindistan cevizinden yüzü

ve uzun kollarıyla o,

Okalıptüs dalından yeni inmiş

kıllı bir maymun gibidir.

Kızıkanan su vuruyor

ensesine..

Omuzundan mendili düřtü

sidik tenekesine.

Vehpi şaşırdı,

arıyor sağını solunu.

Uzattı kolunu..

Kalın bir yılan gibi tenekeye girdi kol.

Çıkardı mendili.

Açıldı Kızıkananın dili :

— “Mendil bir karış bezdir amma

beş karışı bir arşın olur.

Arşın arşını doğurur...”

Kesildi Kızıkananın sesi.

Anlaşıldı Vehpinin kerrakesi!!

Nâzım - Pazartesi
Atlı - Pâle
Topal Oğlu - Çarşamba
Muhittin - Perşembe.

Muhittin 13 yaşındadır.
Zorla çıkarılmazsa çıkmaz
bir fare gibi girdiği köşesinden.
Saklar kendini pençesinden
yılan gözlü bir kedinin..

Cinayetle Rizeye sevkedecekler
cürmü büyüktür Muhittimin.

Nasıl sevketsinler ki
bir gece bir kanca alıp yanına
damından inmiş
dedesinin
dükkânına..

Çok sürececek çok
Muhittinin acısı.
Kurtuluş yok
dedesi davacısı..

(835 Satır, 1928)

Korkuluk

A R
T
I
K
T
E
L
Ö
R
G
Ü
L
E
R
İ
N
D
E
BAŞ LAR

*uyanmıyorlar
gözleri açık rüya görür*

*dudak dudağa
sofrasında kargaların...*

hâtramızda

konuşurlar

korkuluk

(Açıl Kilidim Açıl, 1940)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ÂSAF HALET ÇELEBİ (1907-1958)

Kitaplar

kargacık
burgacık
yazılar
yazılar dolu kitaplar
kitaplar dolu yazılar
tüyü tüysüz kargalar
yazılar

kitaplar dolu mürekkep
mürekkepten şekiller
F ve H

ع ا

Ω Δ

yarısı kopmuş siçim
yarısı kopmuş kitap
cildli kitap
cildsiz kitap

sahifelerdeki yazılar beynimde
beynimdeki yazılar havada
ve harfler muallakta

yazıların dili yok
benim dilimle söylüyor yazılar
yazıların dili yok

gotik yazılarda ıhlamur
çincelerde çam

ibranide taf
kara sargılı haham
hiyeroglifte
baykuş

ayak

ve
ince adam

talik yazılarda
yandan bakan göz
ve mehtabda sarhoş ahular

II

ve sahifeler bomboş

(Om Mani Padme Hum, 1953)

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN (1915)

Hayti Adaları

Bir istiridyedir bizim ada

Dada...

Dada...

Dada...

Benim istiridye adamın incisidir.

...Dadam...

Dadam...

Dadam derken çıldıracak adam.

Dada

Benim istiridye adamın incisidir.

Dada

Ne bir Arjantin güzeli

Ne bir Afrika zencisidir.

Okyanusun

Koyu nefti adaları

Hayti adaları

Ah.. Da... Da

Da... Da...

Da...

Da...

(Allo, Allo, 1934)

BEHÇET NECATİGİL (1916-1979)

Dîvâne Derkenar

Kimin	elinde	kaside
kimin	elinde	gazel
kimi	çağırır	zülûf
kande	yok	gönül
kanı	hani	fincan.

Kimin	yanında	yâri
kimin	yanında	ağyâr
kime	yanar	bağrı
ağlar	bir kuş	kol kanad
sahrâ	da leylâ	kırılır
mecnun	gider	andan.

Kimin	dilinde	baki
kimin	dilinde	nedim
mercan	yaş	nâle
gözleri	inci	yâre
saplanmış	ok neye	düşer
kuşlar	benzer	ceylâne.

Kimin	yolunda	servi
kimin	yolunda	revân
kim	bu	hicranda dâim
kimin	şu	âteş ahlar
cânı	o	divân.

(Kareler, 1975)

İLHAN BERK (1918)

g

Bir yerdeyim ceneviz eskimiş

Denizin sofalarında enuzakyosunları aralıyorum

Gecesafranlarımı, suikindilerimi açıyorum. Seni görme-
miştim işte çıplaktık.
karanlıktı

KRAL ÇOCUK SAKAL

Gecenin pancurlarını açtım.

Bir yerini dönüyordum, durma oranı yaşıyorum. Eskitiyo-rum
eskitiyorum kalıyor ne kadar güzel olduđuN.

(Mısırkalyoniğne, 1962)

NÜVİT ÖZDOĞRU (1925-2002)

Daktilik Ters Aydün ya da Kırdı Tırt

TATlı bahar DİRsizin
çin DİRbenim çin
DİRBizim çin Dirbahar
sev İŞ mekiçin

BAhar daHA yır yok
EV et var TUT dili Nİ
de sev İşe dur EV
et ten GEÇ ilme YOR
nazlı A dada BÜyü ktur

YOKböy le GÖKböy
le SUBöy le SESböy
le AŞKböy le GÖKsu
da KİS mi may DAR
ling end SEY det yul
OLveyz bi MAYN

yanlış VUR gular
NE dimi HA tırla
TİRT sizin TİRT
benim TİRT bizim
KİR bizim PİH

(Sığil Taş Olsa, 1966)

CAN YÜCEL (1926-1999)

Naat

Bir elim bulut

Bir elim toprak

D D
Ö Ü D
N Ş Ö
E E N
R N E
E B R
K İ E
R K
Y
A
P
R
A
K

Sana bin kez söyledim be evladım
Dişlerinle tırnaklarını yiyeceğine
Gözlerinle gökyüzünü yesen ya

(Rengahenk, 1981)

Çeşitlemeli Korku Beş Ses İçin Metin

‘Bağlaç’ olmakla kalacağını sanan dosta

Bir tüy,
bir telek

bir dal-
gın ku-
şun ar-
dında
bırakı-
verdiği

havadan o-
luşmuş gi-
bi yumu-
şak, düşen,
yere doğru;

bir tüy,
bir te-
lek,

bir yap-
rak

bir güz
dalın-
dan
kopmuş,

kopu-
vermiş

sarartılı

bir yap-
rak, ye-
re de-
ğince
kimse-
nin duy-
madığı,

yeri, taşı,
toprağı ba-
ğırtmamış,
incitmemiş

bir tüy, bir telek,
bir güz yaprağı

gibi düşmüş yerleşmişti içi-
me

içerime,
gönlüme,
etime

k o r k u

BİR ÇİĞ GİBİ GELDİN ÜSTÜ
ME

Karınca-
lar gi-
biydim,

düş ka-
rınca-
ları,
ozan ka-
rınca-
ları
gibi

çıdamlı ka-
rınca-
lar
gibiydim,

çıdamlı,
dümdüz
uzanan

uçsuz
bucak-
sız

engebesiz bir düzlükte

ÜSTÜME BİR ÇIĞ GİBİ GEL-
DİN KENDİNE KATTIN BENİ

gözü, a-
yağı, bir
yerlere
takılma-
dan

hiçbir şeye
yönelme-
den

dümdüz
uzanan
bir top-
rakta

çıdamla

y ü r ü y e n
karınca-
lar gi-
biydim.
d u y d u m s e n i ,
ö l d ü m s e n i !

SENİ

SENİ

SENİ

SENİ

SENİ

gördüm

duydum

yaşadım

öldüm -

yürü-
mekten
başka

bir şey
bilme-
yen

nereye,
niye, ne-
ye gitti-
ğini bil-
meyen

bir yere
gittiğini ol-
sun bilme-
yen

ozan karıncaları
g i b i y d i m
çıdamla
yürüyen

bu düzlük-
te, engebe-
sizlikte.

SENİN YANIMDASIZLIĞIN
BİR SİLİK SUSKUYDU, GÜN-
SÜZ KARANLIĞIMIN KESER
AÇARDI KAPISINI, SESİN,
YÜZÜN, YÜRÜMEN

Nereye
gittiğini
gene bil-
meden

bir yere
gittiğini ol-
sun gene
bilmeden

çıdamı
da, yü-
rümegi
de unut-

muş
bir b ö c e ğ i m ş i m d i
ç ı l g ı n c a d ö n e n e n
d u r d u ğ u
y e r d e .

Görün-
mez en-
gebeler
örüldü

çepeçev-
re

çevrem-
de
k o r k u d a n

BİR ÇİĞ GİBİ GELDİN ÜSTÜ-
ME KENDİNE KATTIN BENİ,
YUVARLANDIK BİR SÜRE

Zeytin
gövdele-
ri gibi-
yim
şimdi

topra-
ğım is-
ter al,
ister boz,
ister ka-
ra,

burul-
muş er-
keklik-
ler gibi-
yim

a c ı i ç i n d e
k ı v r a n a n

Düzlükle-
rinde gök-
yüzüne
uzanıp gün
ışığını tit-
reştiren,
dünyayı
düzgün
aralıklara
bölen
kavak duvarların-
dan sonra

SONRA

suyu ara-
yıp bu-
lan kökle-
riyle, dur-
madan bu-
danan kol-
larıyla
su fışkı-
rır gibi
yeniden
toprağa
dökülen
dallarıyla
yeşil yağ-
murunu
yağdıran
söğütlerden sonra,

SONRA
SONRA

yarık

yarılı

yarılmış
tahtasıyla

kıvrana-

buruk

burgun

bir zey-
tin göv-
desi gi-
biyim

kuytularda,
eğimlerde,

suskun,

sessizlikler
içinde, gü-
müş yeşil
bir buğu
altında,
buruk

bir gövdeyim şimdi
yemişi
karar-
mayan.

SONRA SONRA SONRA
YIKTIK KENDİMİZİ DE

Kuru-
yum

göğe baktı-
ğım yerde,

buru-
ğum

yere baktı-
ğım yerde

korkuy-
la besle-
nerek

korku-
dan!

BEN ÇİĞ OLDUM ŞİMDİ. SEN,
kar'ımdaki taş, karnım-
ET İ M D E K İ
daki, dokumdaki
K A M A

Oysa korku kendi memesini
e m e r e k b ü y ü r
nasıl
burmalı
bu me-
meyi?

nasıl
kurtul-
malı

nasıl na-
sıl nasıl

korku-
nun sü-
dü ol-
mak-
tan?

SENİ SENİ SENİ
SENİ SENİ
yaşadım - - duydum
öldüm

Seni yaşa-
dım, seni
öldüm;

Uçuru-
mun di-

bine
v a r a m a d ı m d a h a
parçalanıp, parça-
layıp kurtulacağım
yere.

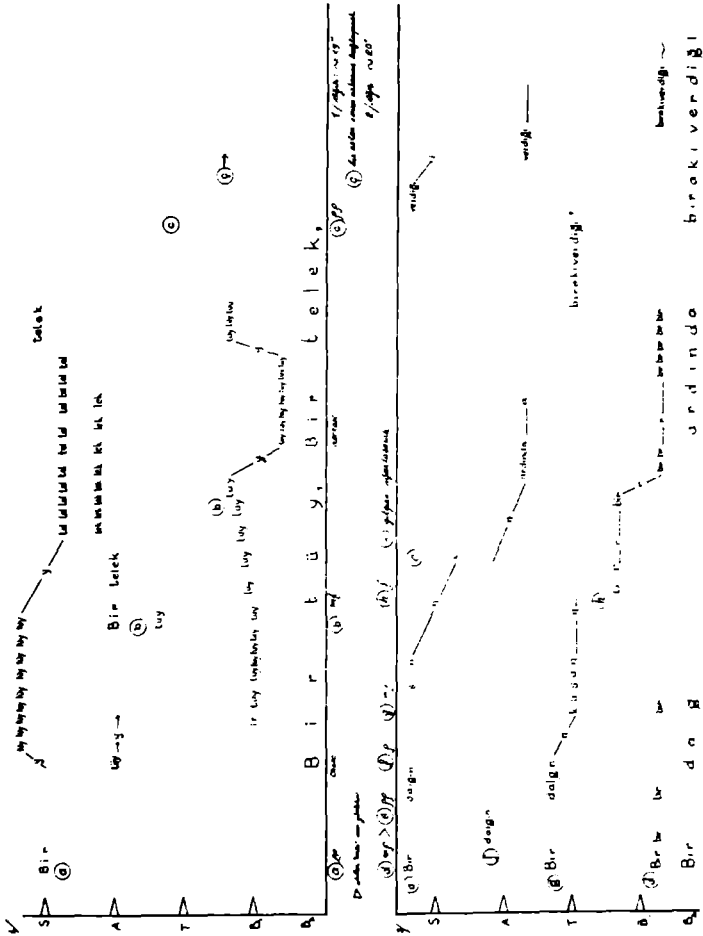
Bir tüy,
bir telek
gibi, bir
güz
yaprağı
gibi

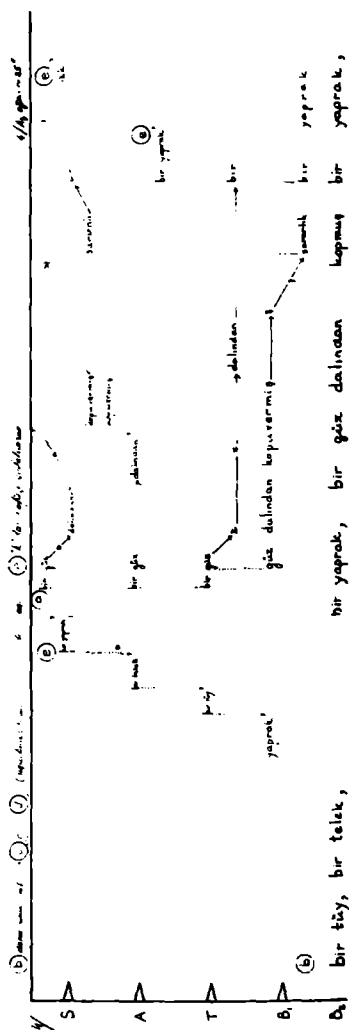
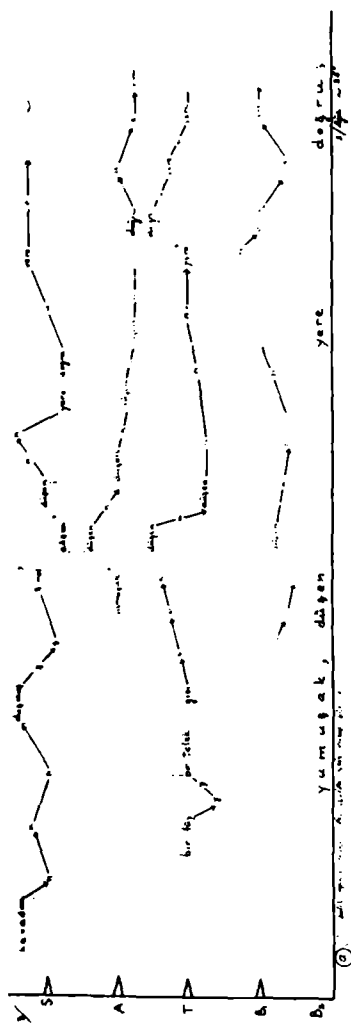
k o p m a l ı
kuştan, ağaçtan,
yeğnilikle, incele-
rek,
bağırmadan korkudan.

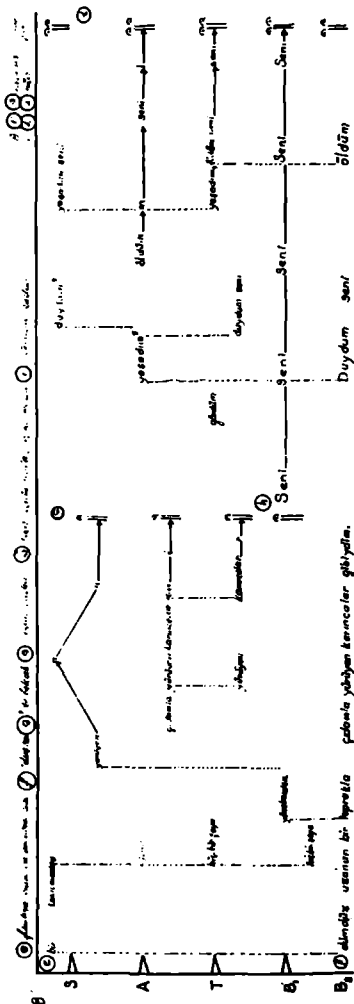
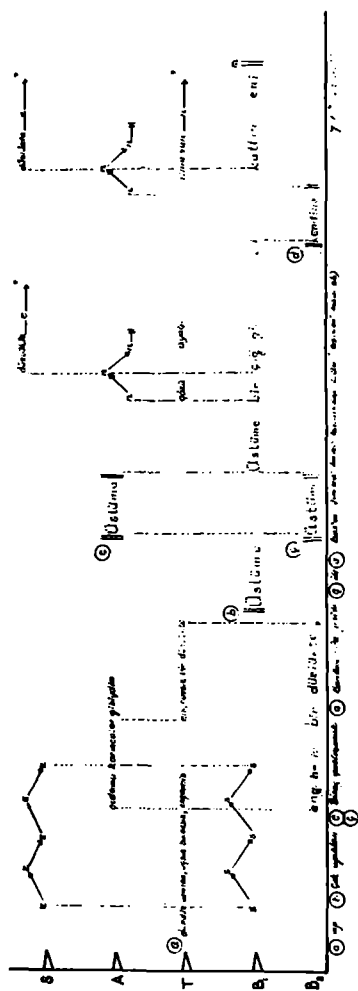
ANILARIM SENİN GELECE-
ĞİN OLUYOR, GERÇEKLİK
DUYUSUNU YİTİRİP, UZAK-
TAN UZAĞA HEP SENİN SİV-
RİLDİĞİN BİR PUS İÇİNDE
YAŞAMAĞA BAŞLADIĞIM
ŞU ANDA.

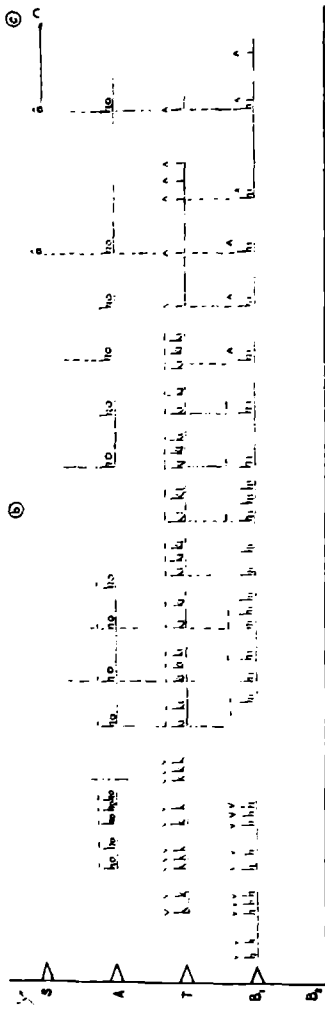
SEN AĞAÇTAN SEN AĞACA
KOŞUYORUM, ARADAKİ PU-
SARIK BATAKLIKTA AYRI-
ŞIP YIVIŞAN GÜNLERİN
HIÇLIĞINDE.

1972/1973/1974

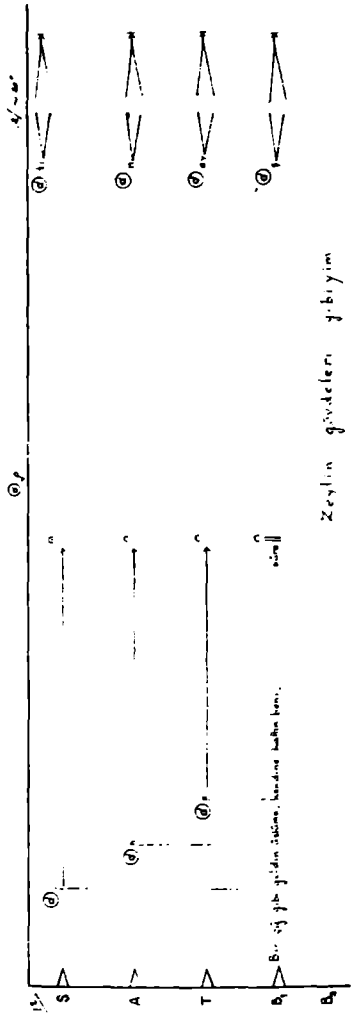

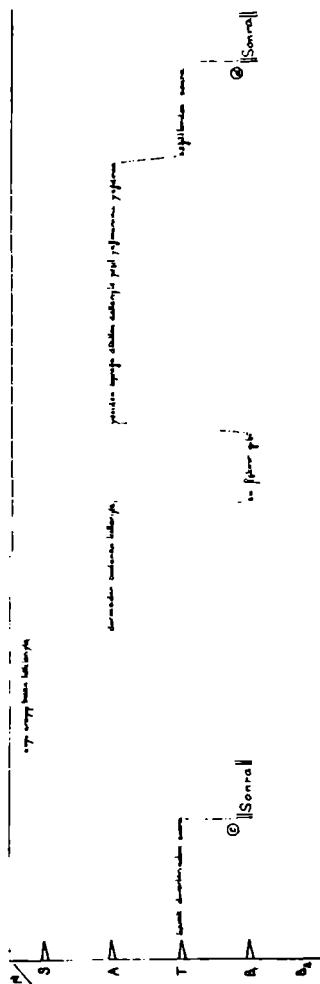
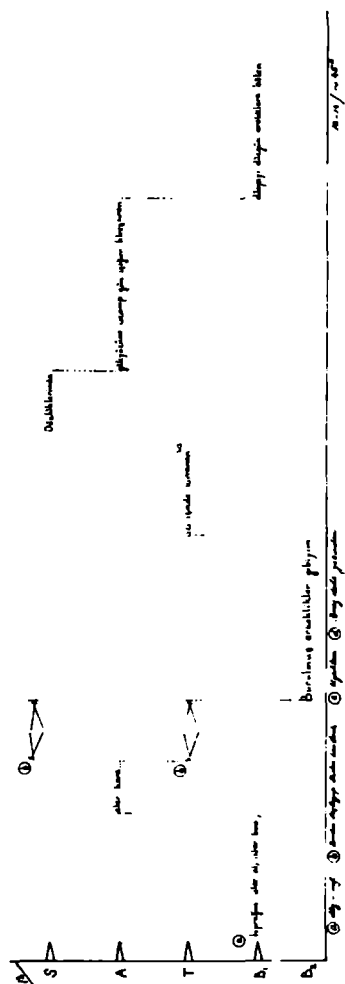

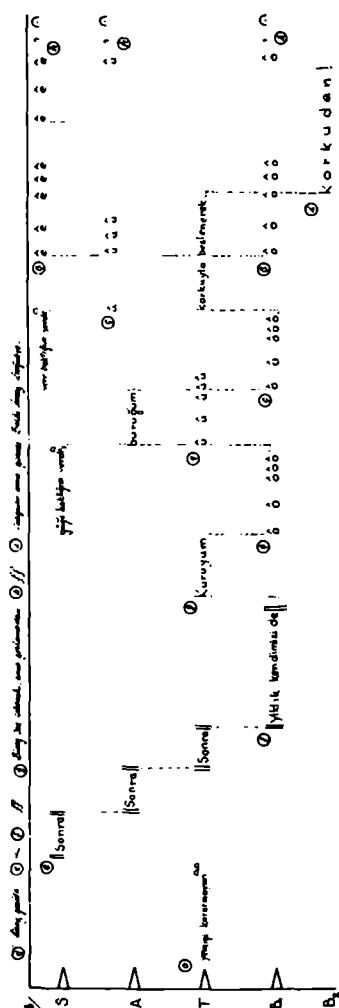
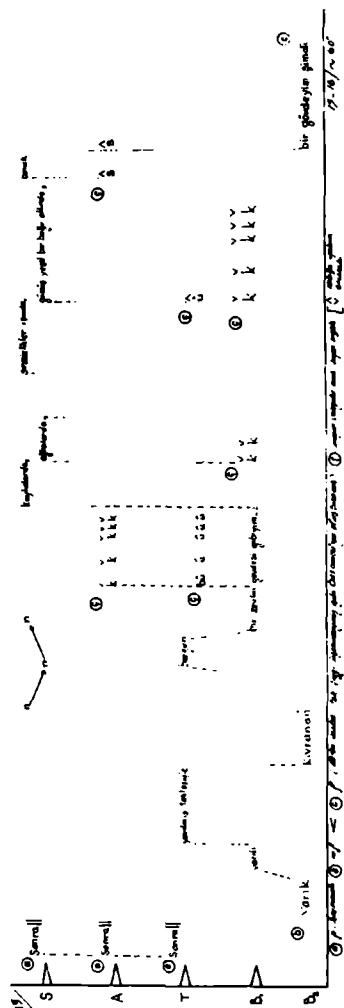

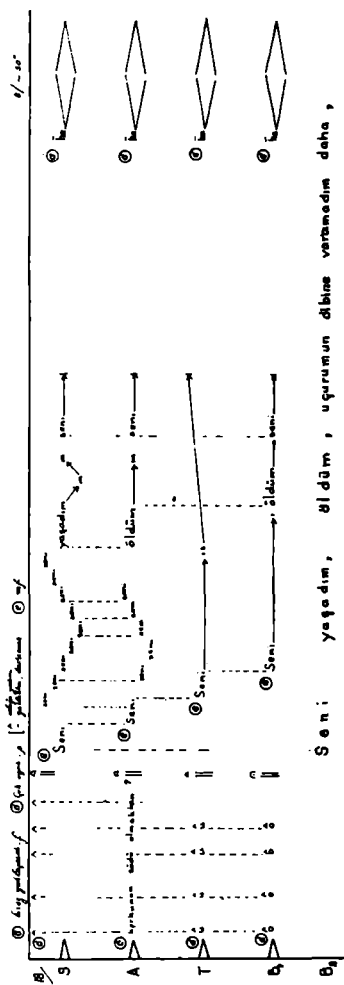
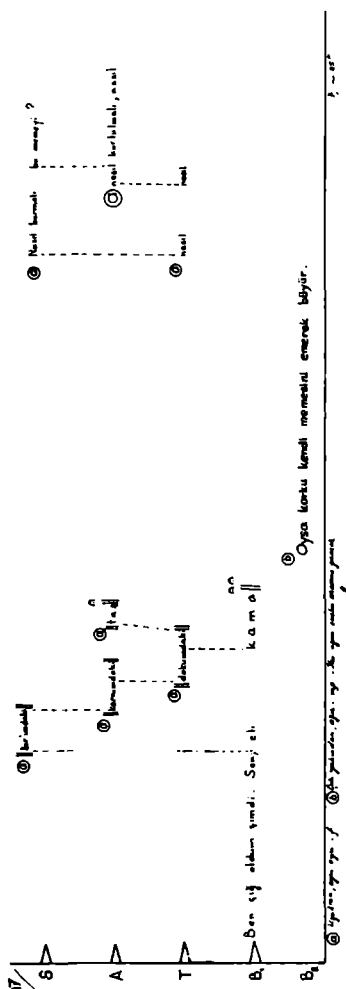
① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲ ⑳ ㉑ ㉒ ㉓ ㉔ ㉕ ㉖ ㉗ ㉘ ㉙ ㉚ ㉛ ㉜ ㉝ ㉞ ㉟ ㊱ ㊲ ㊳ ㊴ ㊵ ㊶ ㊷ ㊸ ㊹ ㊺ ㊻ ㊼ ㊽ ㊾ ㊿

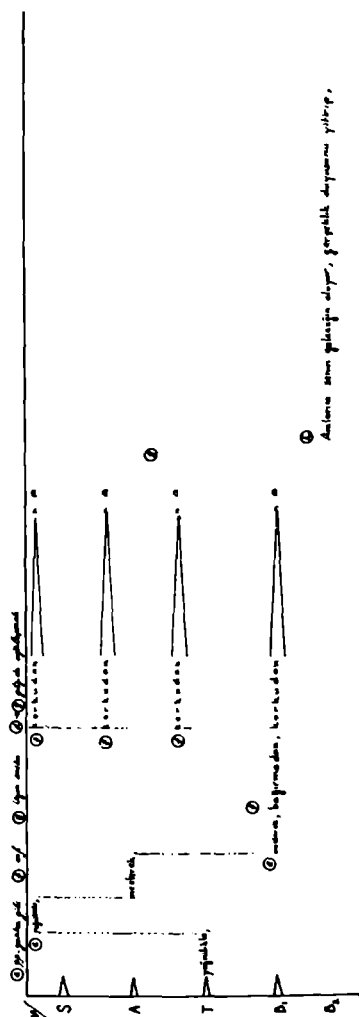
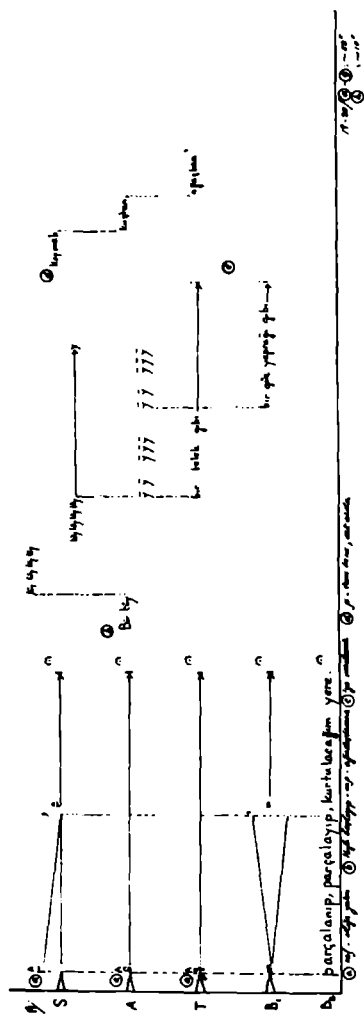

Zeylin güvdeleri g.biyim

uzakdan uzaga	her seyin muridligin bir pusu iginde	yasamağa	başla.ğam	pu anda	C
Son cagisten	Son agşam	kaynarım,	are deli	bebeklikte	eyneş pırsın
Gulistan	h i t t i l i n d e				

B. 22. 23. 24. 25.

GEŞİTLEMELİ KORKU
"İçerik" ile ilgili olarak
B. KARASU
1972/1973 / 1974/1979

LEYLÂ ERBİL (1931)

Hallaç

Betimleme:

Bilinç yordamıyla açtığı kafeslerin gürbüzlüğü ET'e koklandığı ortamda yosununa kaygan ISSİZ.

Kişiler:

Torbası, tası, sırtta. Sarmısak çatlağı ağzını astığı satır. Neden sineklerin BUN'ları ortaya ortaya kaçarak pazeni mumsu yüzlerin.

Doğa:

Kırı tok mutluluğa sallanan kirli çamaşırları torbada. ÇAYIR mektup kırıntıları, –kişilerin saklamak amacıyla kırılmış– adaları türkülü, toprağı aşk nemli, ufakken atıları donuna kaçırdığı dolu dizgin mavili.

Dialog:

- Ondan kaçılmaz diliyor.
- Ondan kaçılmaz yapalım.
- Açmasın çatırdısında kuruluşun torbasını, sakının.
- Foyalara göz kulak ve el olmak, kelden önce...
- Saldı, korku, ürkü, bastı, yetti, bezdik.

Başkaldırı:

Sürülerimizi otlamak, örmek ağacımızı, kamburumuza mürdüm ortanca-sıyla kılıf çekmek, vergisiz kılarak ve özgür, gür, gür, gür.

İçtenlik:

Nazlılığı ürkütmeyen sineklerin sevisine SUSKU.

Doğaüstü:

Sarıçlara salınmış, sarman güneşler top top mor, Mosmor Tatianalar'ı. Lâstiksiz ışık sesi çıkmaz kiraz sokaklara «n» ötesi şarapları içen ölümsüz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

Yuhanna'nın Türküsü:

İpliklerini pazara çıkaran kıvılcım soyuğu yanakların ekildiği suya daldırmıştı gözlerini uuuy a! uuuy a! uuuy a! Etli canlı duyarlıklar veren toprak mügesiz ovaların sarısı ıslar karasını gece morunun suya. Oooy a! oooy a!..

Koro:

Tralala

Tralala

Tralala

Kişinin Saklı Durumu:

Apış aralarının ovalanması. Alfa'dan Omega'ya.

Hiçlik:

Korkusuyla iğneli fiçilerin kişiler sığındılar gene salt kişilere. O, mutluluğunu kutladı, tutup tek başına kaşık. Şarap beğenisine durdu aykırı. ŞİŞELER ÇOĞUL KİŞİ TEKİL diye, gezinin tekilimde çoğullanayım yoksa kirli çamaşırları torbada foyalarla torba...

Gene Yuhanna:

Şarap otları büyümez neden diye şaşıp ve güneşte ve kınalı ellerle ve ilkel yağmurlarıyla selde cübbesi atlı düşen foyalarlı torba yere. Yerde başı, otları şarap otları şarap.

Bitim:

Kapışmalar.

Ve İPUÇSUZ KİŞİLER olarak soğuğuna kürekle yeşil katılmış mağrur yaşamalara ayrışarak öyle.

(Hallaç, 1960)

İki Şarkı

Yalvarırım Beyefendi saatiniz kaç gösteriyor?

Saatim 1 dir- 2 dir- 2 buçuktur

Üçü çeyrek geçiyor

4.30

Dörde çeyrek var

5 tir

Altıdır

7

8

9

10

11

12 dir.

İki saat daha vaktimiz var

Saatim durmuş

Saatim işlemiyor

Saatimi kurmamışım

Saatimi geçici olarak ayar etmişim

Daha bu gün

Öğleden önce

Sonra

Yoldayım

Yarın ben yolcuyum

Gidiyorum

Söyliyebilir misiniz bana eve saat kaçta gelir?

Sabahtan - Öğle vakti - Akşam üstü - Gelir

Gece yarısı - Gün ortası - Şafakta gelir

5 ten önce gelmez

6 dan önce bulunmaz

7 den sonra bulunur
Saat 7 yi vurdu mu?
10 yıl geçti mi?
Babanız sağ mıdır?
Evet - Babam hâlâ hayattadır
Henüz 50 yaşındadır

Bu gün ayın kaçıdır?
Bu gün ayın 9 udur
Bu gün aym 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 sidir
Ayrılığımızın tarihi 1930 dur
7 Mart dargınlığınızı bu gün anladım
Bu 1930 yılı - Ağustosuna düşüyor

Acaba vakit geçti mi?
Hastamız iyileşmeye yüz tuttu mu?
Yalvarırım Beyefendi saatiniz kaçı gösteriyor?
Vaktimiz kaldı mı?
Daha şimdi geldiniz - Aceleniz ne?
Bir dakika bile duramam
Saat yaklaşıyor
Saat geldi
Bu gece gidiyorum
Saat kaç?
Saatten haberiniz var mı?
Tren kaçta kalkıyor?
Hudut dışı ı Franktır
Saatiniz kaç?
Saatim bir çeyrek - Saatim üç çeyrek - Beş çeyrek - Geri kalıyor
Öğle
İkindi
Geçti
Şimdi gece
Nasıl düş görüyor?
Sabah nasıl uyanık?

Neler söylüyor? Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Dikkat et
Nasıl koşuyor?
Saat yaklaşıyor
Daha erken
O kadar erken görünmüyor
Geç görünüyor
Bir saattir sizi bekliyorum nerdesiniz?
O nereye gitti?
Saat kaç?
Kaç yaşındasınız?
On gün oldu 25 yaşımıdayım
On gün sonra 25 yaşıma gireceğim
Öyleyse benden üç yaş büyüsünüz
ı yaş büyüsünüz
O kadar göstermiyor
Daha genç gösteriyor
Daha gençsiniz
Vakitsiz ihtiyarlamışımıdır
Yalvarırım Beyefendi saatiniz kaç gösteriyor?
Kaç yıl geçti?
Vakit kaç?
İstasyon nerde?
Doğru ileri git
Sora sağa
Sora sola
Karşıda
Dur
Hiç - Bir - Yere - Gitme
Dön
Vakit geçtir
Yarı gecedir
Siz kimsiniz?
Korkmayın ben burdayım sizi tutarım düşmezsiniz
Saat yaklaştı mı?
Gitme zamanı geldi mi?
Beni kimse sordu mu?

Ben dışardayken arayıp soran oldu mu?
Evet - İki Frenk geldiler selâmla birlikte kartvizitlerini bırakıp gittiler
Dediğimi anlıyor musunuz?
Yavaş yavaş söylerseniz anlarım
Çabuk söylerseniz şaşırırım
ben tamamiyle aksamış bir kadınıam artık
Elinizi bana uzatmaz mısınız?
Benim yerime O imza etmeye yetkilidir
Benim adıma her ne varsa O'nundur
Saatten haberiniz var mı?
Yarın ben yolcuuyum
Gidiyorum
Yerime O'nu bırakıyorum

Kimseyi görmem- Sokağa çıkmam- Hiç bir- bildiğim Yok- Yakında
olursa O'nu görürüm- Konuşursa O'nunla birlikte konuşurum- Etrafı taş
duvarlı bir köşk içersindeyim- Orda oturuyorsun- Biliyorum- Vaziyetinden
de belli -Sensin- -Sevimsin- Karanlıktasın- Sana doğru bakmaya uğraşıyo-
rum- Elimle arıya arıya mutfağı buluyorum- Büyük kocaman bir balık al-
mışlar- Mutfakta balıktan her türlü şey yapıyorduk. Köpeğimiz de orta yer-
de çakılı duruyordu- Baktım- kafasının ucundan çekeyim dedim- Kafayı
bıraktı- Sen misin çeken- Ayağımın üstünü koparmış- Köpek beni tanır
mı- Sonra yatmışım- Doktor Zıpçıyan gelmiş O'nu muayene etmiş- Öbür
çocuklar oynarken O çocuk pencerenin önünde kalmış- Az değil- Tam
dört ay kaldım yatakta- Pencerenin önüne karyolayı çektiler- Ne yattım ya-
takta- Ne yattım- Ne yattım- O sene Muhacırlar da gelmiş- Bakmak iste-
miş Muhacırlara- Yara tamamiyle geçmemiş- Bir ağrı başlamış Onda-
Hem de ne ağrı- Artık o ağrıya dayanamadım- Hep bağırdım- Hem de na-
sıl -Doktor gelmiş iğne yapmış Ona- Bir daha da kalkmadım- Bir daha da
kalkmamış- o taş duvarlı köşkün içinde kalmış- Nerdeyim? - O nereye git-
ti ?- Sonu mu geldi? Sargılarımı çıkarmışlar- Çok bağırmış- o taş duvarlı
köşte- hep kendi sesimi duyuyorum-

Saati yaklaşıyor- Saati gelmiş- Ortalıkta yok- Kendi kendini çağırı-
yor -Sevim-Sevim-Sevim- Duymuyor musun- Hem sağır hem de ağzında

dili dönmez 80 yaşında- Karaşoooo- Karaşooo- Karaşooooo- Hep bağırır- Dokunsanız ağlar- Düşünmesi zor bir ağlama- Gittikçe çocuk oluyor- Gittikçe zarif-Şeffaf- Nerdeyse ruh haline gelecek- Kendisine sorsanız daha da yok olur- O'nu arıyorum burada- Elbiseciğinin altında O'nu bulamıyorum-

Eğer bana inanırsan size göre değil o çocuk.

Beklediğim sizler değilsiniz der -Isırmak için ayağımıza bakar- O gene fena bakıyorsa- O zaman biz gene tatlı konuşalım- Gene sevelim- Fenalık ve iyilikle O'nun elini sıkalım- Saat yaklaşıyor- Ah ağlama- Ağlama da desen ağlar- Geç kaldım diyor- Saate bakıyor- Acaba nerde olabilir?- Neler söylüyor?- Konuşmayın- O çocuk nerde- Zamanı yok- Geleceği yok- Geçmişi yok- Bu gece ölüyor- Gerçeğe bu kadar yakınlaşmışken O'nu kim tutabilir- O'nu bırakmayın- Beni zorluyor- Benim gidişime bakın- Siyah ağaçlardan geçerek- Her adımda batarak- Hele O'nu çıplakken görseniz acırsınız- İşte kendikendine giden biri dersiniz- Kendikendine av olmuş dersiniz- Öyle bir hayvan ki kurnaz- yırtıcı- sinsi- Bu mu kahraman dersiniz- Tesadüfen ağın içine girmiş- O da sana der ki Ben bir çocuktum- İçinize düştüm- Sizinle çevriliyim- Siz mi beni kurtaracaksınız- Gerçeğe bu kadar yakın bir köşkte- Gerçeğe bu kadar uzak- Hem yabani- Hem de uysal- Köşemde oturuyorum- Ama siz siz çok çalışıyorsunuz- Fakat artık yeter çalışmanın da bir kararı vardır- Bu kadarı fazla- Düşünün bir kere- ben ayakta durmaya çalışıyorum. İnsan bazı düşer- Hayatta her şeyin bir kararı vardır- Bu odalarda pencerelerden aşağı sarkmanın- Ayrılmanın- Unutmanın- Bilmiyorum demenin- Çocuğu dağlarda tek başına bırakmanın- Bazı meselelerde yalnız kalmanın- Beni anlıyor musunuz diye tekrarlamanın- Sayıklamanın- Baş dönmesinin-

Kimse de dinlemez seni- Bir kişi bile dinlemez Onu- O'nunla gezmeye gitmezler bundan sonra- Gezmeye bundan sonra ayrı ayrı gideriz- Ben bu evden bir kere giderim- Sonra siz Sevimle çıkarsınız- Biri burda ama öteki nerde- Yatıyorsa kalksın- Ben günlerce uyumadım- Gittim - Gittim - Burdan bindirsinler seni bir vapura- Doğru Köstenceye gidersin- Geç gidersin- Olsun- İşler senin bildiğin gibi değil- Biraz başka- Tam mâna-sıyla başka bir havadayım- Size söyledim- İstersen bana bırak- Bazan kendi bildiklerini bile anlayamazsın- Şimdi gösterirler sana- Sen bu köşkte yavaşmasın- Senin vazifen her türlü işleri yapmak- İş yapmazsan hakkını alıp gidersin-

Top oynarsın- Şarkı söylersin- Bu da senin vazifen- O gelir gelmez söyleyin iki üç kez bana gelsin- Benim istediğim şeyi bana getirsin- Benim istediğim bir uzun- Bir yuvarlak- Taneli- Paramparça- -Külleri büyük parçalı- Kendi kendine yalnız- Başka- Zor- Bambaşka bir iş- Şimdi gece- O çocuk nerde- O'nu kendi kendine bırakın isterseniz- Hep güler- O kadar da kurnaz- Hain- Tam da hurmaların altında yatan bir aslana lââyık sanırsınız- O kadar kendi kendine düşman- Kendi kendinedir O'nun işi- Kendi kendine oturur- kendi kendine düşer- Kendi kendine konuşur- Ağlar- Homurdanır- Sabah kahvaltısını beraber yaparız- Pek efendidir- Yemeğini bitirdi mi çekilir- Pek çirkin bağırır- Balık gibi bir şey- Bağırma da desen bağırır- Balığı sever- Ne kadar da olsa yer- Yeme de desen yer- Yapma da desen yapar- Balığa bayılır. Yemekte ne istiyorum biliyor musunuz- B A L I K - İnce ince doğranmış- Güzelce doğranmış- Gene üstünde balık-

Bu gün çok üzgün- Hep yatıyor- Hep yatıyor- Hiç kalkmaz o yerinden bir daha da- Çok üzgünüm bu gün- Bu akşam burda çok gizli bir sefalet - Birçok kara bulut- Ve çok sıkıntılı bir hava var- İsterseniz kalın burda- Burda bulduğunuz havayı başka hiçbir yerde bulamazsınız- Derin fakat hafif- Karanlık- Uzun- Fakat çok ince- Berrak- Sinirli- Kızgın biri değil o- Hem üzüntülü hem de Abus biri- Saati yaklaşıyor- Ortalarda yok- Biri burda- Öteki nerde? İkisi de yok.

(Yanık Saraylar, 1965)

(Somut Şiir, 1996)

METİN ALTIOK (1941-1993)

Bir Uyumsuz Rastlaşma

Yangın

lardan

geliyorum

dedi

adam

Deprem

lerden

geliyorum

dedi

kadın

ve

dep

rem

lere

gitti

yıkık

yan

၄၇၈

lara

gitti

yanık

(Hesap-ışi Şiirler, 1993)

NECATİ TOSUNER (1944)

Sobalık Öyküler

DUR, DİNLE BAK! BİR...

Demek ki, kış. Kar dışarda duruyor hâlâ. Soba da var. Yanan bir soba, – bu kâğıt kurtulduğuna göre soba yanıyor hâlâ. Yani, sıcak. Hiç değilse, üşünmüyor. Canım, donulmuyor ya!

Dur, dinle bak! Bir gün... Kış. Kar dışarda duruyor hâlâ. Soba da var. Yanmayan bir soba. Bu kâğıt da yok. Yine de, üşünüyor. Belki, donuluyor.

VERİM

Pencere önündeyim. Tül perde ardımdayım. Balkon, yerden yalandan yüksek bir balkon. Kış balkonunda yaz kalabalığı. Sandalyeler masasız ve üst üste. Kovalanmayan bir kedi ve kuyruğu çiçeği solmuş üç saksı arasında.

Karşı cam gölgesinde yağmur.
Çocuk sesi yok, yağmur var.

ALEV (ALEV)

«Ot. Odun. Od. Ocak.

Ocak. Mangal. Mart. Maltız.

Tandır. Kestane. Şömine-siz.»

«Ekvator!»

«İpana!»

Elektrik sobası, elektriksiz.

Gaz sobası, gazsız.

Odun sobası, dertsiz.

«Gaz var gazoz var.»

«Gaz gelmedi gazoz var.»

«Gazoz bitti!»

«Soba soba!»

«Söbe söbe!»

«Tövbe tövbe!»

«Nasıl becerdin?»

«Portakal sandığı canım, portakal sandığı,
– elmaydı.»

TUTKUN

Önce Eskişehir geçiliyor. Bir demir köprü geçiliyor. Tren yarış ediyor kendi gölgesiyle. Telgraf direkleri gitmiyor Mersin'e. Çobanlar ve sürüleri. Bozkır. Kar örtüsü seyrelmiş yükseltir en uzakta. 361 sayılı bir direk yitiriyor, – olmuş olmamış gibi. Ankara yaklaşıyor kuramsal olarak. Sesleri duyulmayan köpekler saldırmaya kalkışıyor trene. Trenimiz kurtuluyor kızıl-derililerden, – kolaylıkla. Bulutların izleri büyük düzlükler üzerinde, –kahve falları. Geçilen makaslar, – makas sesleri. Hiç trene binmemiş berberler ve terziler, – hiç trene binmeyecek olan ve.. hamsi iriliğinde bir kuş –bir an– bir tren penceresinde. Pençeleri olmayan. Ve Ankara, kuramsal olarak biraz daha yakında. Ve yaklaşılmayacak olan bir köy görüntüsü, –belki köyden bozma bir kasaba. Sürülerek paylaşılmış –gibi– tarlalar. Gün sayan toprak. Bir makas ve yanda ayrılıp ışıldayan bir –yeni– demir-yolu.

Ve koşan çocuklar.

(Necati Tosuner Sokağı, 1983)

Ara-Kitab / ondört deneysel metin, 1974-1975

Im Memoriam Raymond Roussel

Bir

Meryemoğlumeryemkız
sabaha güdümlü. Hangı
gece / g(kö/şiirinde,
Milton mu? V sabahtan. Batılı
silinir topraktan;
en ince esintiyle. Giderek.

İki

Silkinir topraktan, saat
aşılmıştır, hiçbir çınar kökünden
solacaktır. Gülce.
Süzlükten kuruyan bahçeler:
Dışarı!

Yeraltı uzmanıdır,
çocukları dişleyerek. Bir ihtiyar
tutuyor kaldırımı. Oysa.

Üç

Kaos birikimli salacaktır kökünü.
Denizdendir dendeniz.

A y r ı k s

1.

V gözünden gerilerek onbinurla.

Dört

Birikimli dururken latincil
yontular. Bir an kıpırdayarak.
V devinim yoktur; vurgulanacak
söylerken. Bir ete büründülürcesi

Beş

ne k/alacaktır ürünsüzlükten?
im-akı, Kutsal-akı, Söylev-Ak
1. V zamanı gelirken Öncü-İncil'i
karanlıktan çözmenin,
/r/

saydamlığını)

düğüm.

Altı

Lü. Sabaha. Kanıksanır yinelenmesi
fosilin. Tarihin en etken silgisi
içinde mi?

Ey harf!

Ya yiterse ip, Ariadne'nin düşsüzlüğünde? Ya
yitirirse aramasını, ip, yolunu? Ya
yoksa ip, yoktuysa, yitirilmemişse,
ipse?

Yeraltındır—

Yedi

Kıyısında beklerken boşuna. İşte çağrısı
uzağın,
unutulmaz. Bekin gözlerinle yelkene. V
(gözünden. Lü.) onurla.

Artık, yoktur.

Sekiz

Bir an bile. Etimizi kuşatan
duvarın. (İpi anmamız bitmeyecek,
öyle
). Cogito?
gülüyor ya?

Dokuz

Görüntü aşacak. Diyebilecektir. Dışar
ı! seslensek de.
Hiç bir an bile an-
layamamışımıdır Ağaç'ı. K, g, ör işte!

Herbir şey kalmayacaktır.

On

Meroğlumerkız, sabah/tan. *have fine eyes.*
(e.e.). Ama, that's all. Hadi! Ver torban
ı en kıyıdaki başdaş, işyelim bu tarihin yanlış
yatağına

Onbir

Kök. Uğursuz yargıcı akrebin. Süzlükten
kurur mu en eski harf? En piçiz çün
kü; liğimize inanmadığımızdandır. Ah,
iplis!

Oniki

Süzlüğünü, izsizliğini. İnancın uykusuna
hiç
mi yatmıştır, inançsızlık adına mı bile?
Elbet, bir an. Lsa da.

Onüç

Birikimli dururken latincil yontular.
Topaldı da, kıyıya iten onu. O da mı
Tarsis'e kaçarken? Ama tanrıkıyacısı
bu çıkma, mız. Devinim vardır şimdi;
söylerken.

Ondört

Kalmasa da. Kartaca kitab
lığı en soğuk yangındır yazıya. Hâlâ
da yazıyoruz!

Aynanın iblisi:
k/ör hâlâ, g/ör işte, ör
daha, en öz-güldürüsü ağlatıya bağlı
olanların. Hadi!

9/!!

[illegible]

newer york

Hâfız Divanı'ndan Süzülüm

kim bilir hangi deftere sığar aşk bilmececi
efsanelerle yandı mum tenlerin son gecesi

aşk gamı hep aynı hikâye derler ama
hangi dilden duysam yepyenidir daima

pergel gibi kenardaydım – rahat mı kaldı
devran beni nokta gibi ortaya aldı

kâinatın ahvali gözümde belli
bin yıldız belledim her biri bin dilli

yoksun, yoksulum, zekât ver gözlerinden
yeğdir zehirin elin panzehirinden

hızır'ın hayat bulduğu su bu kadehte
melekler hâfız'dan şiir belliyor işte

şarap zamanın kanı, senin kanın değil a
tilkileşir arslan sana aşık olursa

Hâfız-ı Şirazi – Tarık Günersel

*Hafız Divanı'nı Abdülbaki Gölpınarlı'nın 600 sayfalık çevirisinden taradım; ilgi-
mi çeken sözleri seçtim, düzenledim. Sekizinci dize dışındakiler büyük ölçüde
Hafız'ın sözlerine dayanarak yazıldı. Sonuçta 650 yıl+ bir haftada iki şair
tarafından yazılmış bir şiir doğdu. Benzer çalışmayı Tuğrai, Sadi, Nizami, Molla
Cami, Yavuz Selim, Fatih ve Şeyh Galib divanları ile Mevlânâ'nın Mesnevi'si ve
Kutadgu Bilig ile yaptım. Böylece bir şiirler demeti oluştu: Süzülünler.*

T. G.

ffffffffffff fff ff f f f f f f f f

fgğıodrnhp
uieaütkmlyş
jövcczsb

uiea kmly

f f f ff f

a k

f

(zaman denen oyuncak, 1999)

Ö. İSKENDER ÖZTURANLI

Çocuklar Nasıl Bıçaklanır (?)

Metin / OL

“Melâli anlamayan nesle aşına değiliz.” (Haşim)

I

Buğulu gün ortasına çökerse sesimiz bizim, o yağmura bırakılan. bir bıçak keser işte orta yerinden, kalemlerin virgül çizdiği uzak ülkelere boşalırken, bizi özleyen, küçücükken her sabah öpüşlerle uyandırılıp, önünde umuda dönük, bir küçük gizle sarsılır istekleri. sarılır kitaba sonrasızlığına adanmış, ısrarla bildirilmiş ama, bağırılmış çağrılar düşer çocukluğunda, bir kimsesizlik düşünde kalabalık örgüler örülürken, ıslak mıdır(?), saçlarında uzayan sokaklar, yüzünde büyüttüğün sırmalar, sevecenlikler. elma düşünür. boşlukta sarılır kuklalara, tutkuyla kavrar, aynada kıtık düşerken yere, saçaklardan yağmur sularının şıpırtısıyla o çocuk bir kişinin yalnızlığında yatıyor, gömütündeki yazı mermerden soyutlansa, sökülse. ya bildiğim bir gömüte kapalı acılarla. kim demiş mutluluk diye. çok acı işte. küçükler, küçüklükler, küçücükler bir su başında yağmayı bekleyen, bizim mağaraların birinde biter yolculukları

II

Şimdi yerimize geçelim biz, oturalım bize ayrılmış yerlere. ayakta durmaktan yorulmuş/ayaklarımızı, sürüye/sürüye karanlıkta. yazgımızı kabullenmek baştan, çünkü bıçaklanmalıydı onlar, bomboş kaldıklarını anladıkları yeryüzünde, «Amor Fati». bırakalım gitsin o zaman en uzaktaki en kara yalnızlığına, deviniyor zaten ağaçlar ayaktayken bizler, kalkamıyoruz, yorumlarımızı bırakmayı bilmeden kanayan sunak başlarında, «hayratına» ölümsüzce, ama bir soluk bile almadan. insanlar çocuklarının babalarının ölümleri itilir, başka ölümlere, görüntüyle

Ama, hangi yel getirebilir ki; devinin halkasında, hem halka hem zincir

olmayı bilerek, yeryüzünde, gökyüzünde, taa Prometheus'dan beri, yaşamak için değil, ölmek için ateş çalmasını da
Kamerayı elimizde tutanlarız biz, oturalım önce. bıçağın koltuk altlarını sıyırıp. karaciğerin üzerine akıttığı kanı kağıt yapalım. yırtalım. kağıttır çünkü geçmiş, gelecek ve an, hem yaşanan hem yırtılan (bildim mi diye sorarız)
Kından çekip kan oldu bıçak, şarkılar söyleyemeden, tersine bakınırken bir odada, geleceğine atılıyor, atılıyor. bıçak

III

Bizim yıllarca su getirdiğimiz derenin başında, gömütlüğe giderken nasıl bıçaklanırdı çocuklar(?), ağlayarak. kefenlerle inerken ölü ağırlıklar, başlarından aşağıya kaynar sularla
Zalim bir milis gelip kanattı yarayı, daha açılmamışken, daha yaram kapanmazken. attım dünyayı böylece bütün boşluklara. çok kişiydiler, taşıdık cenazemizi. bir keçi yolundan sürünerek ilerliyorduk, çok yüksekti tepe aşağıda deniz.
Ve bir kentin yok oluşu insanlarla birlikte (kim öle kim kala)

IV

Gene aç açma suf yaptırmış o sufi gibi kapanmalı yeryüzüne, yoksa yağmur kıraç toprakları ıslatırcasına emer, yeryüzünü, kumsallardan bile
Önce parıldar bıçak, öldürür, sonra sorar «hangisi, benden korktuğun mu, yalnızlığının utkusu mu(?) bellekte buzlaşmanın çıtırtıları duyulurken, içkilerdeyse veryansın çılglık çılgılığa (Harareti). ışığı düşerken gün sonrasının, geceye bile kavuşmadan. işte bu iki zaman arası zamanda kaldı takılıp, baskının ve ölümün silkelenişiyle. yaşama sırtına saplanmış bir bıçakla girmenin ne demek olduğunu bilerek

V

Tepelerden aşağıya, küçüle büyüye savruyan çığ gelip katıyor büyülenmiş timsah oyuncaklarını, küçük gözlerle, ağızları açık ve herşeyi
Ağlamayı yaşıyor ya, istese devrilip kalabilir oralarda, öylecene Yağmura bakarak, «Anne», bir bomboşluk dakikalarca dövülen duvarlarda, düşsel bir cümleyi kurup bozmada. bir akşamüstü birdenbire gülmenin sıcaklığında. «Neden uyandırıldık»

GELDİ ADAM. Çocuk uyuyor. UYANDIRDI. Ağladı, ağladılar. PENCEREYE KOŞTULAR, ansızın. Koca elleriyle. YÜZÜNÜ OKŞUYOR. Bağırıyorlar; «Keşke kurtarılsaydık. KEŞKE SARILSAYDIK. SAATİNE BAKIYOR. Tiktaklar büyüyor, izler. İZLENİYORLAR
küllüğe bastı cigarasım ADAM. küller dönüyor. sarılan ele bir kor parçası mı düşüyor(?)

Çocuk umutsuz gülüşleri bırakmış çoktan. YILLARDIR GÖRÜŞMEDİK. Daha doğmazdan tanırdım seni. ama. ÖLÜRKEN NİYE GÖRDÜM(?)
(Hiç bir zaman imza atmasını öğrenemeyen bir ölünün çocukluğuyla, bir örümcek birlikte kayıyor aşâğılara, odada)

SUSMALISIN

Susmayı bilmem ki

EN AZINDAN ŞİMDİLİK

hep konuşarak yaşadım, konuşarak taşıdım kendimi ama

SUSTURMAĞA MECBURUM

Ama bu bir cinaye 1 Musiki geçiş

Tİ YASAKLADIM 1

1

susturarak mı(?)

????????????????

Hep bir söz gibi yaşadım, bir söz gibi taşıdım kendimi

(Bu sözü kimin söylediği anlaşılamadı, çünkü dışarıda, ovalarda, tepelerde, hoyr/atlar geçiyordu)

VI

Şimdi, konuşuyorlardı, aralarındaymışım gibi, ya da şimdilik, oysa bir yanılmayım ben: hani bir sis bulutu gelir, gelir, insanın boğazına sarılacakmış gibi olur, ama olduğu yerde kalır ya, tam öyle. Ya da sımsıkı perdelerde duvarlarla konuşan

Oysa ben vardım Rossman'ın ardındaki sessizlikte, Karl Rossman karanlığın en aptal mavisine yazıldın sen

Koca piç Useppe. şehvetin ve savaşın bir kalıt gibi bıraktığı.

Külli önermelerin zorunlu sonucu (O kuralı üstüne yazıyorum)

Ece Ayhan, bu kara mermerin altında bir zavallı çocuk,

Waters bu duvarın çok ötesinde, o duvarın arkasında ne vardı(?)

Hey Attar, cevap ver, asıl benim böyle bir günü yaşayan ve sen

neredesin bu günde o çocuk. o adam nerede.

Quarelle'nin bir kız gibi geldiği kentin resmini ben çizdim,

Sarı Arjantin tangolarıyla...

(Hepsi bir yara gibi kanıyor, «Tarihte bu gün» örümcek yüzeyin sertliğini anlıyorken birdenbire)

VII

B İ R G Ü N Y A Ş A M G E L E C E K D İ Y E B E K L E D İ M H E P

(Sırasıyla önce tutkulu, sonra boş gözlerle, umarsız, sonra yıkılmış, sonra yitik ve yenik, sonra nefretle bağırarak söylenebilir, bu sonuncuda ölme isteği «oyuncunun» gözlerinden fışkırmalıdır. Ancak istediği ölüm biçimini, kendini öldürme yöntemini kullanmakta serbesttir. burayı oyuncu yazacak yani...)

VIII

Şimdi. dön saat. ceviz ağacından yapılmış büyük saat dön ve dil dur Dil dur Dil dur Dil dur dil dur dil, ben sessizim ben sessiz

(Ses yavaşça çekilecek)

ADAM YÜRÜYOR.boğazında bir kan; çocuğun, çocuk olmanın suçluluğu okunuyor gözlerinden. MASAYI YUMRUKLAYARAK. dolu gözler kimin Şimdi ağıt sonrası, içerde bir obua sesi, buruk, kimseyi ilgilemeyen, radyoda bir başka şarkı, ta ki ruhsal bir sıkıntı da

(O koca çocuk bir kadının ağzından soruyor, «Nerede o şimdi, bir şarkıda mı(?)

Çocuk Dur dil Anne Bomboşluk Ama Edilgin yolculuk Anne Bir Götürülmek yani Bembeyaz bir götürülmek Tren kayıyor raylardan Deviniyor yapraklar, devinen boşluktakini yakalıyor Çocuk ADAM (Birisi ölü diğeri ölümsüz) Çocuk Ben Dil dur sessizim Anne

Sesler yavaşça kaybolacak, içerideki Obua sesi giderek hakim olacak, sonra o da kaybolacak.....

IX

Ve bir gün mutezile Al-Aşari ye sordu ki

(Uçurum Kitabı -ortak kitap-, 1984)

ÇOK ÖZEL BİRİNE ANLATMAK İÇİN BİR ŞİİR

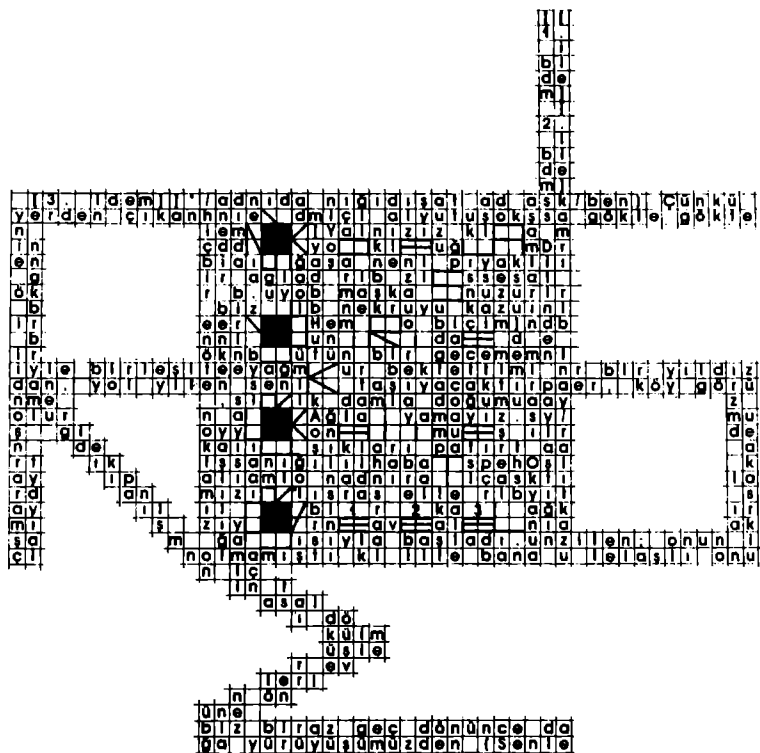
J4henipplcndSviueOloAenlmmtie?l e
başkaRsorumsorun UTKULARI
NE YANLIŞ ANLAMALI NE DE GLDUÇUNDAN AZ
43icvenibplmpemEileniphdunEcoleA?A İŞİMİ
başkaAscrunsorun KÖRÜ EĞER HAYIRIRSA

KARAKBÜYÜ
DDSOOI
ÜEEKR
NVVZUI
UŞGAYN
ŞİİMOC
LMR
EMİN
RETB
fZVBuu
EEMR
AİEİYD
NYRA
ADSR
İKEİ
MH
LBY
SİO
TL

Liszt de BACH yasmış

yinyalıb
ualkası
zriinif
üdsnidr
kievgna
indakel
enmişay

(^ O[d.s.], 1985)

CHIROGRAPHUM

(Yazılmamış Bir Tarih Kitabı İçin Dipnotlar, 1996)

SEYHAN ERÖZÇELİK (1962)

Aynayşe

V./ bir karadeniz havası

*düş içredir dünya
aynada suret bulur*

diye yazdı kâğıda Ayşe.
Katladı, katladı, bir insan
gölgesi biçti.

Açtığı kâğıtta insana
benzeyen suretler, ayna
kırıkları, delta akıntıları
vardı:

ay ay
şe şe
y a y a
a na ya na y
n n
ü y ü y
d a d a

(Kır Ağı, 1991)

YURDAKUL KAVAS

C. HAKAN ARSLAN

X

bak

si

it

gel

çek

ölüm

e

ker

soyun

sapını

ak

mak

el

yin

(İlat

lan

lah

ele

sin

vur

erk

si

im

u

bıç

lan

b

değme

ce

(set

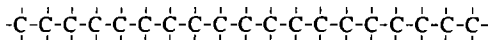
(Kıya)

SİM RUY TÜZÜN (1962)

30. BAŞLA

şimdi

bir Carbon... ve bir sürü

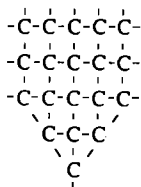

HAYAT

31. BASIT ve öz

bu eklektik

varlık

CRISTAL

44. ORMAN

45. AĞAÇ

46. KİTAP

hani şiir.....hangi şiir

(Serpent Yumurtası, 1994)

ENİS AKIN (1964)

kendini karaladı adam

~~kendini karaladı adam~~

~~kendini karaladı adam~~

~~kendini karaladı adam~~

~~kendini karaladı adam~~

(beyaz manto 10, 2002)

Akış

Ayağım boşluğa takılıyor düşüyorum
akan zaman değil, benim; kendinden
kendine geçen! Doruğundaydım ulu
bir şahin gibi, ya da köstebek
yerin altında! Yüzüme yansır
yeni bir yüz, aynalara her
bakışında Anlayamam hem
av hem avcı olmamı Ve
günden yarına akışım
ötekine kaçışımdı!
Geceleri oynanan
oyundur yaşam!
Boşuna arama
dört duvar
insanlar
varken
akma
yı
!
Kİ
SENİ
SENDEN
SORARLAR
DARMADAĞIN
SAVRULMUŞKEN
KENDİN OLMANIN
ESRİKLİĞİNİ UNUT
VE YIRTIL GÜNDÜZE!
BÖYLEDİR YAŞAM, GECE
TAŞKINLIĞA MEZAR YAPAR
GÜNDÜZÜMÜ, KUM SAATİ GİBİ
AKMAYA ALIŞACAĞIM İMGELER
DAĞINIK, ANLAMLARI KAYBOLMUŞ
ÇIRILÇIPLAK BİR DÜŞLEM, GÜNDÜZ
İRZINA GEÇİLEREK, ZARİ YIRTILMIŞ
BİR ÇOCUK; KANLAR İÇİNDE BİLİNCİM!
BAKTIM DÜŞ/MÜŞÜM ASLINDA ÇIKIYORUM!

(eski'z 2, 1993)

skyhed

(7375. gece gördüğüm düş)

“Sözcükler ve düşüncelerin yaratılması hep el ele gitmiştir. İnsan, nesneleri ve kavramları adlandırabildiği için düşünebilir. Sözcükler aracılığıyla ulaşabilir yeni anlayışlara ve onların şiirine. Bu anlamda Skyhed gerçek bir şair ve has bir insandı. Quantum fiziğinin temellerinden biri olan Schrödinger denkleminde psi’nin (ψ) dalga büyüklüğü fonksiyonu değişkeni olarak kullanılması, bu denklemi bulan Schrödinger’a o önermiştir. Psikolojinin de psi ile simgelenmesi bir rastlantı değildir, çünkü Schrödinger denkleminin de bir anlamda cisimlerin psikolojisi hakkında bilgi verdiği anlaşılmıştır. Yalnızca evrenin sonsuzluğunun (∞) simgesiyle belirtilmesi gerektiğini bulan kişi olması bile, doğum ve ölüm tarihleri arasına kısırılmış bir zavallı olmaktan çıkmasına yeter. Ancak Skyhed’in bulduğu simgeden sonra uzayın eğri olabileceği düşünülebilmıştır.”

Cummings’in Playboy’da çıkan bir yazısıyla tanıdım Skyhed’i. Yazı, Cummings’in çizdiği resimlerle desteklenmişti. Örneğin Skyhed’in bulduğu her simge, parantez içinde küçük bir yaratık çizimiyle gösteriliyordu.

Genç Skyhed, üstün zekalı bir bilim adamı ol-
Evin içinde altı tane at var. Eğitilmiş. Odalardan

masının yanı sıra, bir salon delikanlısıydı da-
birinde. Parmağımla sağ gösteriyorum, sağ ayak-

playboy. Kadınlar bayılırdı yaptıklarına: tenis
larını o yöne (kendilerine göre sola) uzatıyorlar,

oynar, sahnede şarkı söyler, dans ederdi. Yakışık-
sonra solu gösteriyorum, o yöne. Çok hoş. Seyre-

liydi da. Sonra amansız bir hastalığa yakalan-
denler beğeniyor. Aralarından aynı şeyi yapmak

dığı ortaya çıktı – beyni yavaş yavaş işlevle-
isteyen bir kız çıkıyor. Olmaz. Eğitim soru-

rini yitirecek ve sonunda Skyhed, boş bir
nu bu. Kimden şeker alırlarsa onun sözünü

teneke kutuya dönecekti. Bunu öğrenen Skyhed,
dinlerler, başkasının değil. “Ben de veririm,” diyor

tümüyle yıkıldı ve girdiği bunalımdan bir da-
kız. “Sen bilmiyorsun, ısıırırlar,” diyorum. Bu

ha bilinci yerinde olarak çıkamadı. Kendisini
kolay birşey değil. Atlara dikkat etmek gere-

içki ve yemeğe verdi. Bir süre sonra artık fark-
kir. Çok tehlikeli olabilirler. Ya beni dört

lı bir görünüm: şişman, saçları dökük, yüzünde iri,
bir yandan çevreleyip tekmelemeye baş-

kahverengi lekeler olan itici bir adam. Yazının
larsa? Zıplar, bir tanesinin üzerine oturu-

burasında, Skyhed’in geçirdiği değişimi göste-
rum. Bu fikir çok iyi, ama kimse anlatmaya çalış-

ren bir dizi resim var.
mıyorum.

Bir zamanlar kadınların taptığı Skyhed için evlilik
Fotoğraf makinesini elbise dolabımın altına,

büyük bir saplantı halini almıştı – kadınlar
kutusuna sokmadan koymuşlar. Bu insanlar so-

artık onunla ilgilenmiyordu. Skyhed’in
rumsuz. Başka sert cisimler de duruyor dolapta,

yorumu: “Beni evli sanıyorlar, o yüzden. Yaklaş-
objektif çizilecek. Kutuyu bulup makineyi içi-

tığım bir kadın, beni evli sanıp uzaklaşıyor.
ne koyuyorum. Bir fotoğraf makinesi daha var

Düğmenin ‘evli’ye takılı olduğunu görünce u-
bunun da kapağı çıkmış, sinirli bir şekilde ta-
zaklaşıyor. Düğmeyi indirmeye çalıştım ama
kıyorum. Polaroid. Resmi hemen veriyor. Üzerin-

olmuyor. Oysa bir dinleseler beni, kendimi anla-
de “evli/bekar” düğmesi var ve evli’ye takılı. Düğ-

tabilsem, nasıl bir insan olduğumu, beynimin kuv-
meyi kurtarıp bekar’a getiriyorum. Makineden,

vetini, herşey ne kadar farklı olurdu.”
Skyhed’i ağlarken gösteren bir resim çıkıyor.

Skyhed aklını yitirmek üzereydi. Hala bilinç-
Kız, kapıyı yavaşça kapadıktan sonra, bindiği

li olduğu son anda, şöyle yakarmıştı: “Mektup ya-
dolmuşun şoförüne bir adres sorar. Adam adresi

zın bana. Konuşun benimle mektuplarınızda. An-
tam olarak bilmediğinden, kızı bir kadına götü-

latin. Neler olduğunu, neler olacağını yazın.” O-
rür, ona sorarlar. Kadın, adresi tarif eder kıza.

nu bekleyen trajik geleceğin farkında olduğu an-
şoför kıza, kadının telefonunu almasını, gideceği

laşıyor: “Ama okumayacağım, okuyamayacağım
yere vardığında kadına telefon etmesini rica e-
bunları. Hepsinin yırtılması gerekecek. Bu duru-
der. Sonra kadın adama telefon edecek. Bu saye-

ma düşmeden önce okuyabilseydim keşke.” Ve in-
de adam da kızın sağ salım, gitmesi gereken yere

sanın içini deşen şu sözleri söyledikten sonra Sky-
ulaştığını öğrenecek. Kız bir süre duraksar,

hed bir daha konuşmadı bilindiği kadarıyla: “Ne
sonra başını sallar, şoför de diğer yolcuların

yapalım, okusaydım.”
beklediği arabaya döner.

Daha zamanım vardır belki, mektup yırtılma-
Cummings bunun üzerine, tutarlı bir şekilde

dan yetişebilirim. Cummings neden bu kadar ac-
anlamlandırılması güç davranışlar sergiler. Ya-

masız davrandı acaba? Tam zamanında yetişiy-
zının başında “gerçek bir şair ve has bir in-

rum – mektup kadının elinde. Sakın yırtmayın. Üzen” olarak nitelendirdiği, bir zamanlar dahi o-

rinde “yırtın” yazıyor. Skyhed'i görmek istiyorum. lan bu hasta insana bir mektup yazar. Skyhed ar- olmaz, uyanınca çok korkuyor. Hiç uyanmıyor mu? tık tümüyle yatağa ve başkalarının bakımına ba-

Hayır, bütün gün uyuyor, yalnız akşam 08.30'da ğımlıdır. Evinde bir hemşire vardır, kendisine ba-

Skyhed'i tımar etmeye geliyorlar, o zaman; çok kor- kan. Cummings'in Skyhed'e mektup yazması anlaşı-

kuyor uyandığında. Haklı. Çok korkunç. Mektubu labilir, ama zarfın üstüne “Bu mektup okunmadan

kadından kurtarmaya çalışıyorum. “Şu şurubu için, yırtılmalıdır. Ne yapalım, okusaydı” diye yazma-

öyle,” diyor ve beyaz bir şurup doldurulmuş ka- sı, sizce de çok garip değil mi? Cummings'in mek-

şığı ağzıma uzatıyor. İçersem herşey bitecek, tupta neler yazdığını hiçbir zaman bilemeyece-

mektubu kurtaramayacağım ve belki de Skyhed'e ğiz. Neden mektubu yazdığı da bir sır olarak

olduğu gibi, beynimin kıvrımları düzelecek. Şu- kalacak – okunmasını istemediğine göre, neden?

rubu içmiyorum, ama uyanırken, içişimi kafamda Cummings bu soruya, yaşamının sonuna dek yanıt

canlandırdığımı görüyorum. Kahretsin. Şurubu iç-
vermedi. Dergideki yazı, zarfın üstüne okuyan ve

miyorum. Uyanıyorum. Hemen yanımdaki duvar,
kafasına soru işaretleri doluşan tombul ve sa-

yine de yenildiğimi ve kafamda canlandırdığım içiş
rışın hemşirenin kafasını kaşıyışını, omuz sil-

yüzünden kimseyi kurtaramadığımı anlatıyor. Kal-
kişini ve mektubu yırtışını gösteren resimle

kamıyorum.
son buluyor.

(1989)

ERSİN TEZCAN (1968)

şu yazıtı yazdı.

Anasız bir oğlan yaratımlar yurdunda

Başı ağrıyor boşu boşuna. İnanç tarlasından insan topluyor

Can sıkıntısı an sıkıntısı dansını tamamlayan mutsuz bir karasız

Düğümlü libidonun yakıtı Arasat bar'da içiriliyor

Fasit bazda inancın kızarmış yüz kadar yüzüyor koyunumu

Gül ayında gül yayında abus kabus surat tıraşsız ancak

düzgün

Ĝggggggggggggggggggggggggggggggg

Havari hazırlık okulunda İsa kursta kursağında solunda

kalıyor yaşamın

Islık çalan çoban, ıslak çalan çoban. okuyan usa

İlikli ilgi çöz. kapat öz kıyım kasabını

Jointihara yardımcı. ölüm kontrol hapları - aşk

Kişiliğim ilişkili işkilli

Laboratuvar mı dünya? kobaybayanlar biz

Mutluluk mutlak mıdır? muhakkak olmalı mı?

Nadasa bırakılmış dimağlar mı yırtılmalı

Oyunlarıyla yaşlananların ölüm burçları olmalı

Öksüz ogan öksürüyor kışın

Pragmatizm yok yok bırak matizim

Ruhunu yaşar zamanla çağıran asil şair

suçsuz bucaksız Su İzmir karışık yakada-kirli

Şiir antibiyotığıdır yaşamın

Takataka takata takataka takata takakatata

Uyuyan madam acıkmış mutfak off

Üstün canavarlar dişsiz kalmış

Vahim hicran şarkıları Joy Division'dan

Yırtık yaratık iblis anılarını yazıyor –bomboş–

Zaman aman man an n

bu yazıtı otomatik yazıyla yazdı. postaladığında aydınlıktaydı.

karanlık olduğunda odasındaydı.

(e'siz potkal, 1997)

LEVENT ŞENTÜRK (1974)

Tekir Divan

1. arman

Ka ma ka ma yavrum ge
Ka arım en en en ka ma el

Ka a ım ir ik e dama ı a ım
a aha ka ar dama oynaya ım

A u u um yorgunum ne are
Kir as i in e gön üm ivane!

en e erim e e ini a e im
ıra en e im i, om u um, e im!
An a ıy an gü e on um ar ık niye imi
e e gir al ıma, ay a e imi.

2. e e

karayım en
a kon an ü üy üm ön e en

na ıyım ha arıyım amam
ayak an a ayı en eye ırmanan

ayak arı ı ırır, arı yerim
makarnaya hayır, iğ er o ur erim

hemen kü er, hemen arı ırım
ır öner, kuyruğum a yarı ırım

raha urmam, en e e uyurum
ahi ime ür ri , ya ağın a oğur um.

3. İri

a u ak an anır ım aka a ın iyi ini
Yı ar yı ı ya ak anmak anıma ye i

ir u yara an a orum uy um o an an
ana ne kana ı ko andan, gö ü oyu an an

al ıy ak ne var, a mı ka ay ık?
Kanga a u uğu ka ır a mıy ık?

Ka amı o mayın a arım ırmığı
ı ımı e e meyin yer iniz ırmığı

eğirmen e mi ağar ık i u o u?
Ya an a a o ma İri are erin o u.

kitap-lık

KİTAP-LIK DERGİSİNİN ARMAĞANIDIR